

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної підтримки сфери культури, креативних індустрій, туризму, малого та середнього бізнесу у зв'язку з дією обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби COVID-19

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 14 розділу «Прикінцеві та перехідні положення» Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356) викласти в такій редакції:

«14. Установити, що з моменту встановлення карантину, введеного Постановою Кабінету Міністрів України «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 11 березня 2020 року № 211 (із наступними змінами і доповненнями), і до його відміни (скасування) в установленому законом порядку, плата за користування нерухомим майном (його частиною) підлягає зменшенню за вимогою наймача, який здійснює підприємницьку діяльність з використання цього майна, впродовж усього часу, коли майно не могло використовуватися в підприємницькій діяльності наймача в повному обсязі через запроваджені обмеження та (або) заборони.

У випадку, визначеному абзацом першим цього пункту, розмір плати за користування майном не може перевищувати сукупний (пропорційно до орендованої площі) обсяг витрат, які наймодавець здійснив або повинен буде здійснити за відповідний період для внесення плати за землю, сплати податку на нерухоме майно, відміне від земельної ділянки, і сплати вартості комунальних послуг.

Зазначені витрати покладаються на наймача як плата за користуванням майном за відповідний період пропорційно площі нерухомого майна, яку він наймає відповідно до договору, якщо договором не передбачений обов'язок наймача самостійно сплатити ці витрати повністю або частково.

Ця норма не поширюється на суб'єктів господарювання, які впродовж дії карантину фактично здійснювали діяльність з використанням цього майна в своїй господарській діяльності в повному обсязі, а також на договори найму майна, яке належить територіальній громаді».

2. У статті 26¹ Закону України «Про видавничу справу» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 32, ст. 206; 2011 р., № 45 ст. 486; 2016 р., № 6, ст. 61, № 10, ст. 102):

частину другу — четверту виключити;
у частині сьомій слова «Законом України «Про здійснення державних закупівель» замінити словами «Законом України «Про публічні закупівлі».

3. У Законі України «Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 162 із наступними змінами):

1) статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном «грант» такого змісту:

«грант — грошові кошти (фінансові ресурси), що надаються на безоплатній, безпроцентній і безповоротній основі суб'єктам господарювання та фізичним особам за результатами конкурсного відбору, для реалізації програм, проєктів, заходів, а також для інституційної підтримки суб'єктів видавничої справи незалежно від форми власності»;

2) у частині третій статті 5 слова «державного замовлення на видання книжкової продукції» замінити словами «підтримки проєктів у сфері книговидавничої справи»;
3) частину другу статті 8 викласти в такій редакції:

«Український інститут книги на підставі делегованих повноважень здійснює такі функції:

створення і реалізація проєктів та програм популяризації української літератури в Україні та за кордоном;
реалізація програми надання щорічної натуральної допомоги у вигляді сертифіката на придбання книг учням закладів загальної середньої освіти;
представлення України в міжнародних організаціях (спілках), які займаються розвитком (підтримкою) книговидання, бібліотечної справи, промоцією читання;
реалізація національно-культурних державних цільових програм, пов'язаних з популяризацією української книговидавничої продукції в Україні та за кордоном, підтримкою книговидавничої справи, бібліотек і бібліотечної справи, популяризацією читання, створенням перекладів тощо;
організація та проведення конкурсів, у тому числі надання премій, стипендій їх переможцям;

координація та організація всеукраїнських і міжнародних заходів, виставок, ярмарків, фестивалів, конкурсів, семінарів, конференцій, акцій, подій тощо;
реалізація програм резиденції для авторів, перекладачів, ілюстраторів, літературних критиків;

здійснення моніторингу та експертизи, спрямованих на прогнозування напрямів розвитку книговидавничої сфери, проведення досліджень, спрямованих на вивчення стану книжкового ринку, читання, читацького попиту, потреби у книжкових виданнях у бібліотеках тощо;

інформування українських та іноземних видавництв про наявні програми фінансування проєктів та іншої підтримки їхньої діяльності;
виконання окремих заходів програми діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури (далі — Програма діяльності з розвитку культури), виконання яких доручено органу управління;

координація діяльності суб'єктів видавничої справи, сприяння налагодженню ефективних комунікаційних зв'язків між видавцями вітчизняної книги, книгорозповсюдjuвачами та читачами;

розроблення заходів з популяризації вітчизняної книговидавничої продукції, співпраця із засобами масової інформації в питаннях популяризації читання, української книги, вітчизняної видавничої продукції;

здійснення заходів, спрямованих на розвиток мереж розповсюдження вітчизняної видавничої продукції та перетворення книгарень, бібліотек на центри популяризації вітчизняної видавничої продукції та читання;
створення і підтримка електронних ресурсів для популяризації української літератури;

сприяння розвитку бібліотечної справи;
реалізація програм для сприяння поповненню фондів бібліотек книжковою продукцією;

здійснення інших видів підтримки, реалізація програм, проєктів, заходів, визначених цим Законом»;

4) доповнити статтю 8¹ такого змісту:

«Стаття 8¹. Діяльність Українського інституту книги з підтримки проєктів у сфері книговидавничої справи

Український інститут книги провадить діяльність, пов'язану з підтримкою проєктів у сфері книговидавничої справи, щодо:

перекладу творів іноземної літератури державною мовою;
перекладу творів української літератури іноземними мовами;
підготовки та видання книжкових видань творів української літератури;
написання авторами (створення) нових літературних творів;
організації та проведення програм і заходів популяризації читання (книжкових виставок, ярмарків, літературних фестивалів, конкурсів, тематичних акцій, промоційних і комунікаційних кампаній);
поповнення бібліотечних фондів бібліотек об'єднаних територіальних громад книжковою продукцією.

Український інститут книги здійснює відбір проєктів відповідно до порядку проведення конкурсного відбору проєктів, що реалізуються за підтримки Українського інституту книги, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, у якому визначаються вимоги до відповідних проєктів та отримувачів коштів, мінімальна та максимальна сума гранту для підтримки відповідних проєктів; критерії конкурсного відбору проєктів, етапи його проведення, процедура визначення переможців, підстави для надання або відмови у наданні фінансування.

Рішення про надання гранту для підтримки проєкту приймається наглядовою радою Українського інституту книги.

Фінансування проєктів здійснюється за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік Українському інституту книги, у повному обсязі або на умовах співфінансування у частці, визначеній наглядовою радою Українського інституту книги.

У разі прийняття рішення про надання гранту для підтримки проєкту Український інститут книги укладає з отримувачем коштів договір про надання гранту.

ДОКУМЕНТИ

Договір про надання гранту для підтримки проєкту не може передбачати замовлення та/або отримання Українським інститутом книги будь-яких товарів, робіт, послуг, зокрема книжкових видань, майнових прав тощо.

Істотними умовами договору про надання гранту для підтримки проєкту є визначення конкретного проєкту, для реалізації якого надаються кошти; сума гранту (обсяг коштів) з відповідним кошторисом із зазначенням статей витрат, на які вона витрачатиметься; графік платежів; зобов'язання особи, яка отримує кошти, у тому числі щодо звітності; технічні вимоги до проєкту, які мають бути забезпечені; строк реалізації проєкту; порядок надання доказів на підтвердження належного виконання договору про надання гранту; відповідальність за порушення умов договору.

Типова форма договору про надання гранту для підтримки проєкту затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

В умовах дії запроваджених відповідно до законодавства обмежень господарської діяльності, зумовлених надзвичайною ситуацією, надзвичайним станом або карантинном, Український інститут книги здійснює інституційну підтримку суб'єктів видавничої справи (видавців) незалежно від форми власності для забезпечення їх стабільної діяльності та розвитку. Надання такої підтримки здійснюється у формі гранту інституційної підтримки.

Термін «інституційна підтримка» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про Український культурний фонд». Порядок надання такої підтримки у формі гранту Українським інститутом книги встановлюється цим Законом.

Рішення про надання інституційної підтримки у формі гранту приймається наглядовою радою Українського інституту книги.

Порядок надання інституційної підтримки у формі грантів суб'єктам видавничої справи затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

У разі прийняття рішення про надання інституційної підтримки у формі гранту Український інститут книги укладає з отримувачем коштів відповідний договір.

Істотними умовами договору про надання інституційної підтримки у формі грантів є сума гранту; зобов'язання грантоотримувача, у тому числі щодо звітності; порядок надання доказів на підтвердження належного виконання договору про надання гранту інституційної підтримки; відповідальність за порушення умов договору.

Типова форма договору про надання інституційної підтримки у формі гранту затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

Договір про надання інституційної підтримки у формі гранту не може передбачати замовлення та/або отримання Українським інститутом книги будь-яких товарів, робіт, послуг»;

5) у статті 10:
у частині шостій слова «та відкриття окремих її членів» замінити словами «відкриття окремих її членів», дострокове припинення повноважень члена наглядової ради»;

у частині сьомій:
в абзаці третьому слова «фінансового поквартального плану Українського інституту книги та звіту про його виконання» замінити словами «річного плану роботи Українського інституту книги»;

в абзаці четвертому цифри «100» замінити цифрами «500»;
абзац п'ятий після слова «рішень» доповнити словами «органу управління», а слова «посадових осіб» замінити словом «директора»;

абзац сьомий виключити;
в абзаці восьмому слова «річного фінансового звіту» замінити словами «звіту про виконання річного плану роботи»;

в абзаці дев'ятому слова «квартальних планів роботи» замінити словом «стратегії»;

доповнити абзацом чотирнадцятим такого змісту:
«прийняття рішення щодо надання Українським інститутом книги грантів для підтримки проєктів, інституційної підтримки у формі грантів»;

6) доповнити статтю 12 такого змісту:
«Стаття 12. Склад та порядок формування експертних рад Українського інституту книги

1. Для відбору поданих на конкурсний відбір проєктів, книжкової продукції, реалізації інших програм Український інститут книги створює експертні ради.

Персональний склад експертних рад Українського інституту книги формується директором Українського інституту книги за результатами конкурсного добору експертів.

Порядок проведення конкурсного добору експертів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

Вимоги до кандидатів до складу експертних рад Українського інституту книги, критерії та порядок проведення конкурсного добору експертів визначаються у положенні про експертні ради Українського інституту книги, затвердженому директором Українського інституту книги.

Український інститут книги залучає експертів, у тому числі іноземних, до роботи в експертних радах Українського інституту книги з виплатою їм грошової винагороди та інших компенсаційних виплат (проживання, проїзд, добові), за умови що такі виплати пов'язані з діяльністю експертів. Експерти не можуть бути штатними працівниками Українського інституту книги.

Виплати експертам здійснюються відповідно до умов цивільно-правового договору, укладеного між ними та Українським інститутом книги, за рахунок коштів державного бюджету, передбачених Українському інституту книги.

Порядок визначення розміру (сум) виплат експертам Українського інституту книги визначається за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України».

4. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

1) частину дванадцяті статті 21 після слів «у сфері охорони здоров'я, і» доповнити словами «крім реклами на радіо»;

2) абзац перший частини третьої статті 24 після слів «Така реклама» доповнити словами «крім реклами на радіо»;

3) частину п'яту статті 25 викласти в такій редакції:
«5. Реклама цінних паперів повинна містити відомості щодо реєстрації відповідного випуску цінних паперів, зазначені у свідоцтві про реєстрацію цього випуску.

Реклама інститутів спільного інвестування, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про внесення таких інститутів до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування, що підтверджує право на провадження діяльності у сфері спільного інвестування, із зазначенням номера свідоцтва, дати його видачі, строку діяльності інституту спільного інвестування.

Реклама товарів та/або послуг професійних учасників фондового ринку, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про реєстрацію саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку із зазначенням номера і дати видачі свідоцтва.

Реклама послуг уповноважених рейтингових агентств, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про внесення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств із зазначенням номера і дати видачі свідоцтва»;

4) абзац шостий частини першої статті 25¹ після слів «Така реклама» доповнити словами «крім реклами на радіо».

5. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155; 2020 р., № 18, ст. 123):

1) частину четверту статті 58 після слів «де оголошено надзвичайну ситуацію» доповнити словами «надзвичайний стан або вжиті адміністративні та медико-санітарні заходи (карантин)»;

2) у розділі X «Прикінцеві положення»:
пункт 3² після слів «порушення строків, встановлених» доповнити словами та цифрами «частиною дев'ятою статті 40»;

доповнити пунктами 3³ і 3⁴ такого змісту:

«3². Тимчасово, на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, ініціювання, оголошення і проведення конкурсів Національною радою закупівель».

3⁴. Тимчасово, на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, закупівель перебіг строків, визначених статтями 31, 43, 72 цього Закону».

6. У статті 1 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168; 2017 р., № 26, ст. 298; 2018 р., № 34, ст. 257):

у частині першій:

пункт 5¹ викласти в такій редакції:
«5¹) креативні індустрії — види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження»;

доповнити пунктом 5² такого змісту:

«5²) креативний продукт — товари та послуги, що створені/надані за результатами культурного (мистецького) та/або креативного вираження і мають високу додану вартість»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Термін «культурні цінності» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей».

7. Частину четверту статті 25 Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 313) після слів «воєнних дій» доповнити словами «та на територіях, де оголошено надзвичайний стан, надзвичайну ситуацію або вжиті адміністративні та медико-санітарні заходи (карантин)».

8. У Законі України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173; 2018 р., № 36, ст. 274):

1) частину другу статті 3 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) проєктів, що реалізуються Українським інститутом книги у порядку, встановленому Законом України «Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні»;

2) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Допустима державна допомога

1. Державна допомога є допустимою, якщо:

1) допомога має соціальний характер, кінцевими вигодонабувачами якої є споживачі, за умови, що така допомога надається без дискримінації, пов'язаної з походженням товарів;

2) надається з метою відшкодування збитків, завданих надзвичайними ситуаціями техногенного чи природного характеру»;

3) у статті 6:

у частині першій:

пункт 3 після слів «господарської діяльності» доповнити словами «або окремих економічних сфер»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) підтримки культури, креативних індустрій, туризму та збереження культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним»;

частину другу доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) допомога на подолання наслідків, спричинених коронавірусною хворобою COVID-19»;

4) розділ 9 «Прикінцеві та перехідні положення» після пункту 4 доповнити новим пунктом 5 такого змісту:

«5. Установити, що тимчасово на період дії карантину, запровадженого Кабінетом Міністрів України в установленому законом порядку на всій території України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, та до 31 грудня 2020 року подання, розгляд повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проєктів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги для цілі, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 6 цього Закону, здійснюються у порядку, визначеному розділом 4 цього Закону з урахуванням особливостей, встановлених цим пунктом.

З метою належної підготовки повідомлень про державну допомогу надавач державної допомоги можуть звертатися до Уповноваженого органу з метою отримання консультацій. Надавач державної допомоги обирає форму надання консультацій Уповноваженим органом. Уповноважений орган зобов'язаний надати консультації надавачу державної допомоги не пізніше двох робочих днів після отримання запиту від надавача державної допомоги.

Повідомлення про нову державну допомогу вважається прийнятим до розгляду з моменту його надходження до Уповноваженого органу.

Рішення за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, поданого з урахуванням вимог цього пункту, приймається Уповноваженим органом протягом 15 днів з дня початку його розгляду.

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу Уповноважений орган приймає рішення щодо:

визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні про нову державну допомогу, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону, у тому числі внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;

допустимості нової державної допомоги для конкуренції, у тому числі внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;

допустимості нової державної допомоги для конкуренції, за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань;

визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції.

Якщо протягом строку розгляду повідомлення про нову державну допомогу, встановленого цим пунктом, Уповноважений орган не прийняв рішення, рішення про допустимість нової державної допомоги для конкуренції вважається прийнятим.

Прийняття рішення про визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції не позбавляє надавача державної допомоги права повторно звернутися до Уповноваженого органу з повідомленням про нову державну допомогу».

У зв'язку з цим пункт 5 вважатиметься пунктом 6.

9. У Законі України «Про Український культурний фонд» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 19, ст. 238; 2018 р., № 36, ст. 274):

1) у статті 3:

частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«надання інституційної підтримки; підтримка та розвиток проєктів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій та культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму».

У зв'язку з цим абзацу другий — тринадцятий вважатиметься абзацами третім — чотирнадцятим;

частину другу після абзацу шостого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«надає гранти інституційної підтримки юридичним особам усіх форм власності для забезпечення конкурентоспроможності та створення робочих місць в умовах дії запроваджених відповідно до законодавства обмежень господарської діяльності, зумовлених надзвичайною ситуацією чи надзвичайним станом, або вжиті адміністративних та (або) медико-санітарних заходів (карантин);
надає гранти на підтримку та розвиток проєктів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій та культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму».

У зв'язку з цим абзаці сьомий — чотирнадцятий вважатиметься відповідно абзацами дев'ятим — шістнадцятим;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Під терміном «проєкт» у цьому Законі розуміється діяльність фізичних і юридичних осіб, спрямована на створення певного культурного продукту, культурного блага чи культурної послуги (їх сукупності); продукту чи послуги (їх сукупності) з культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму; продукту чи послуги (їх сукупності) з основної економічної діяльності за видами, що належать до креативних індустрій, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або інституційна підтримка юридичних осіб, спрямована на забезпечення стабільної діяльності юридичних осіб та їх розвитку в умовах дії запроваджених відповідно до законодавства обмежень господарської діяльності, зумовлених надзвичайною ситуацією чи надзвичайним станом, з метою досягнення чітко визначених цілей у межах визначеного кошторису (бюджету) та здійснення якої вимагає вчинення в узгодженні строки дій, передбачених укладеною з Українським культурним фондом угодою.

Під терміном «грант інституційної підтримки» у цьому Законі розуміється надання на безоплатній і безповоротній основі фінансових ресурсів юридичним особам усіх форм власності сфери культури, культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму та тим особам, основний вид діяльності яких відносяться до видів економічної діяльності, які належать до креативних індустрій, з метою забезпечення їх стабільної діяльності та розвитку в умовах дії обмежуваль

ДОКУМЕНТИ

10. Розділ III «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 20, ст. 240) доповнити пунктами 8 і 9 такого змісту:

«8. Тимчасово, до 31 грудня 2020 року, державна підтримка кінематографії може здійснюватися у формі надання державної субсидії на розвиток кінопроєкту: для національних ігрових фільмів, анімаційних фільмів, документальних фільмів, фільмів для дитячої аудиторії (з урахуванням художньої та культурної значущості), фільмів художньої та культурної значущості (авторських), телевізійних фільмів, телевізійних серіалів та фільмів-дебютів в обсязі до 100 відсотків включно загальної кошторисної вартості розвитку відповідного кінопроєкту.

Суб'єкт кінематографії, який отримав державну підтримку кінематографії у формі надання державної субсидії на розвиток кінопроєкту та виконав усі свої зобов'язання, визначені договором про надання державної підтримки, має право отримати державну підтримку на виробництво (створення) цього фільму (серіалу) в одній із форм, передбачених пунктами 1—4 частини першої статті 7 цього Закону.

Порядок та умови надання державної підтримки кінематографії у формі надання державної субсидії на розвиток кінопроєкту затверджуються Кабінетом Міністрів України.

9. До 31 грудня 2020 року призупинити дію абзацу другого частини третьої статті 7 цього Закону».

11. У Законі України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 32, ст. 242):

1) абзац дев'ятій частини другої статті 16 викласти в такій редакції: «Засідання комісії з акредитації можуть проводитися у режимі реального часу (он-лайн) з використанням відповідних технічних засобів, зокрема через мережу Інтернет»;

2) статтю 20 викласти в такій редакції: «Стаття 20. Відносини з користувачами, збирання винагороди і відрахувань з користувачів

1. Організація колективного управління повинні будувати відносини з користувачами на засадах неупередженості, справедливості, обґрунтованості тарифів, вільного доступу до інформації. Умови надання дозволів на використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав повинні базуватися на об'єктивних і недискримінаційних критеріях.

Збирання організаціями колективного управління винагороди з користувачів здійснюється згідно із сферою, за якою організація зареєстрована і (або) акредитована та внесена до Реєстру організацій колективного управління.

Збирання винагороди (відрахувань) здійснюється організаціями колективного управління на підставі та в межах повноважень, отриманих від правовласників і (або) організацій колективного управління, і (або) аналогічних іноземних організацій на підставі договорів, укладених у письмовій (електронній) формі, або встановлених цим Законом.

2. Тарифи, що пропонуються для застосування у договорах з користувачами, мають бути об'єктивними та обґрунтованими, зокрема, з урахуванням економічної вигоди використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав у господарській діяльності, характеру та обсягу використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, виду діяльності користувача, фінансово-економічних показників ринку, на якому здійснюється використання зазначених об'єктів.

Проекти попередніх тарифів розглядаються на загальних зборах організації колективного управління та визначаються у фіксованій сумі або в вигляді відсотків від надходжень користувачів, отриманих безпосередньо від використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав за вирахуванням витрат, пов'язаних з придбанням (набуттям) прав на такі об'єкти авторського права і (або) суміжних прав, чи відсотків від вартості обладнання і матеріальних носіїв, за допомогою яких можна здійснити відтворення об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, окремо для кожної категорії користувачів не менше, ніж на три роки. Попередні тарифи мають відповідати вимогам до тарифів, встановленим абзацом першим цієї частини.

Протягом 10 робочих днів з моменту затвердження проєкту попередніх тарифів організація колективного управління зобов'язана оприлюднити проєкт попередніх тарифів шляхом:

опублікування на своєму веб-сайті;
надсилання до Установи;
надсилання разом з пропозицією брати участь у переговорах про встановлення тарифів профільним асоціаціям і об'єднанням користувачів за відповідною категорією, а також окремо користувачам, які за даними організації колективного управління у попередньому звітньому періоді сплатили не менше одного відсотка загального обсягу доходів від прав, зібраних організацією колективного управління за цією категорією користувачів.

Установа протягом 10 робочих днів з дня отримання від організації колективного управління проєкту попередніх тарифів розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про початок процесу переговорів про встановлення тарифів.

Протягом 30 календарних днів з дня оприлюднення проєкту попередніх тарифів Установа здійснює реєстрацію учасників переговорів про встановлення тарифів зі сторони користувачів, а саме профільних асоціацій і об'єднань користувачів за відповідною категорією, а також користувачів, які виявили бажання брати участь у переговорах з організацією колективного управління.

Протягом 10 робочих днів з дня завершення реєстрації учасників переговорів організація колективного управління подає до Установи, а Установа оприлюднює інформацію про дату і місце проведення переговорів або про проведення переговорів у режимі відеоконференції. Установа здійснює посередництво у переговорах.

Переговори про встановлення тарифів мають бути завершені не пізніше як за 60 календарних днів.

Рішення учасників переговорів зі сторони користувачів приймаються двома третинами голосів від загального складу зареєстрованих учасників переговорів.

У разі якщо сторони переговорів про встановлення тарифів не узгодили тарифи протягом 60 календарних днів, такі тарифи визначаються судом. Кожен з учасників переговорів або організація колективного управління, або особа, яка провадить діяльність у відповідній сфері, має право на звернення з позовом до суду із обов'язковим залученням усіх учасників переговорів до судового процесу.

Тарифи, узгоджені на переговорах про встановлення тарифів чи визначені судом, є обов'язковими для всіх користувачів за відповідною категорією та застосовуються з дати завершення переговорів про встановлення тарифів на підставі відповідного договору.

3. Користувачі зобов'язані до початку використання у своїй діяльності об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, крім випадків, передбачених цим Законом та Законом України «Про авторське право і суміжні права», укласти з організацією колективного управління, яка здійснює управління майновими правами у відповідній сфері, договір про використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав.

У разі укладення користувачем договору з акредитованою організацією колективного управління та виконання ним передбачених таким договором зобов'язань користувач звільняється від будь-яких інших претензій щодо даної категорії прав, виду об'єкта авторського права і (або) суміжних прав і способу його використання згідно зі сферою акредитації організації колективного управління, з якою він уклав договір, крім тих об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, щодо яких на загальнодоступному веб-сайті даної організації колективного управління зазначено, що вони не охоплюються договором. У разі надходження таких претензій вони вирішуються організаціями колективного управління.

4. Користувачі зобов'язані виплачувати організаціям колективного управління, з якими вони уклали договір, винагороду в розмірі та строки, передбачені цим договором. На вимогу організації колективного управління та у разі, якщо це передбачено умовами договору, користувачі зобов'язані подавати до організації перелік використаних об'єктів авторського права і (або) суміжних прав. Перелік відомостей та порядок подання звітів користувачами визначаються договором про використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, який може містити обов'язок користувача надавати документально підтверджені відомості, у тому числі статистичну звітність, про одержані прибутки з того виду діяльності, у процесі якої здійснювалося пряме чи опосередковане використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав.

Користувачі подають до організації колективного управління звіти за формою, погодженою у відповідному договорі.

Звільнення користувача від обов'язку подання до організації колективного управління звітів про використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав допускається у разі, якщо користувач не має змоги подати відповідний звіт та досяг відповідних домовленостей з цією організацією, за умови що організація візьме на себе відповідальність за здійснення справедливого розподілу зібраної винагороди без звіту користувача та за умови відшкодування користувачем обґрунтованих витрат, здійснених організацією на отримання такої інформації.

5. Організація колективного управління не має права безпідставно відмовляти користувачу в укладенні договору. Організація колективного управління зобов'язана надавати інформацію на запит користувача, повідомляти його про документи, необхідні для укладення договору, або про обставини, що унеможливають укладення договору. Після отримання організацією таких документів або усунення обставин, що унеможлилювали укладення договору, такий договір підлягає укладенню організацією з користувачем у найкоротший строк»;

3) у розділі VI «Прикінцеві та перехідні положення»:

в абзаці другому пункту 2 слово та цифри «статті 18» замінити словом та цифрою «статті 19»;

в абзацах другому та третьому пункту 3 слово та цифри «статті 11» замінити словом та цифрами «статті 12»;

доповнити пунктами 3¹ і 3² такого змісту:

«3¹. Тимчасово, до узгодження остаточних розмірів тарифів у процесі переговорів або визначення їх судом, але не пізніше ніж до 31 грудня 2021 року, користувачі, що відповідно до вимог цього Закону зобов'язані сплачувати винагороду за відтворення в домашніх умовах і в особистих цілях творів, виконань, зафіксованих у фонограмах, відеограмах, їх примірниках, а також аудіовізуальних творів та їх примірників, сплачують відповідній акредитованій організації винагороду згідно із ставками відрахувань, що діляти протягом останніх трьох років до набрання чинності цим Законом.

3². Тимчасово, до моменту затвердження Установою рішення комісії з акредитації про акредитацію організації колективного управління у відповідних сферах відповідно до частини дев'ятої статті 16 цього Закону, але не пізніше ніж до 31 грудня 2020 року, організація колективного управління, внесені до Реєстру організацій колективного управління, мають право здійснювати добровільне колективне управління майновими правами правовласників у сферах, передбачених абзацами четвертим і п'ятим частини п'ятої статті 12 цього Закону, згідно із тарифами, що визначаються в договорах між відповідними організаціями колективного управління та користувачами, без застосування порядку встановлення тарифів, передбаченого статтею 20 цього Закону.

Визначаються такими, що не відбулися, оголошені конкурси на визначення акредитованої організації колективного управління, за якими на момент набрання чинності цим Законом Установою не затверджено рішення про акредитацію відповідно до частини дев'ятої статті 16 цього Закону.

Протягом 60 днів з моменту набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної підтримки сфери культури, креативних індустрій, туризму, малого та середнього бізнесу у зв'язку з дією обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби COVID-19» Установа оголошує конкурси на визначення акредитованих організацій колективного управління у сферах, передбачених абзацами четвертим і п'ятим частини п'ятої статті 12 цього Закону, та розпочинає прийом відповідних заяв від організацій колективного управління, про що розміщує оголошення на офіційному веб-сайті»; пункти 4 і 5 викласти в такій редакції:

«4. Установа протягом 14 місяців з дня набрання чинності цим Законом зобов'язана вжити заходів для приведення колективного управління майновими авторськими правами, що здійснюється Державною організацією «Українське агентство з авторських та суміжних прав» (далі — ДО УААСП), у відповідність із вимогами цього Закону. Для цього Установа:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом організовує скликання зборів делегатів з числа правовласників — фізичних осіб, які передали в управління ДО УААСП належні їм майнові авторські права. У зазначених зборах делегати мають право взяти участь:

а) особи, делеговані всеукраїнськими творчими спілками, яким Кабінетом Міністрів України надано статус національних (разом не більше ніж 33 делегати);
б) особи, які відповідно до статуту ДО УААСП у редакції, чинній станом на 1 січня 2018 року, мають статус члена Ради Авторів (разом не більше ніж 5 делегатів);
в) особи, обрані за результатами рейтингового голосування, проведеного Установою, які є авторами та мають чинні договори з ДО УААСП щодо управління належними їм авторськими майновими правами станом на дату набрання чинності цим Законом, у кількості, яка не перевищує 11 осіб.

Порядок такого рейтингового голосування пропонується ДО УААСП та затверджується Установою одночасно із затвердженням Установою мінімальної кількості творів та максимальної кількості авторів відповідних видів творів для цілей рейтингового голосування, як передбачено цим пунктом.

Установа затверджує та оприлюднює на офіційному веб-сайті Установи список учасників зборів делегатів;

2) після ухвалення зборами делегатів рішення про реєстрацію громадської організації, метою якої є колективне управління правами, — надає методичну та організаційну підтримку у здійсненні реєстрації громадської організації, реєстрації організації колективного управління.

5. Установа здійснює ліквідацію ДО УААСП у встановленому законодавством порядку».

12. Статтю 2 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Цей Закон не поширюється на правовідносини, що виникають при наданні державним або комунальним закладом культури у користування державного та комунального майна, пов'язаного з наданням платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, що не є орендою, перелік яких затверджено Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та затвердити Порядок та умови надання державної підтримки кінематографії у формі надання державної субсидії на розвиток кінопроєкту;
розробити та подати до Верховної Ради України проєкти законів щодо внесення змін до Бюджетного кодексу України та Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» для впровадження грантової системи державної підтримки;
розробити та затвердити програму фінансової підтримки малого та середнього підприємництва, а також суб'єктів господарювання, діяльність яких знаходиться під впливом запроваджених обмежень та/або заборон, при впровадженні заходів, спрямованих на запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби COVID-19;

затвердити перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, що не є орендою, поданий центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури;
включити інформацію про виконання цього Закону до звіту про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України за 2020 рік.

3. Установити, що на період дії карантину або обмежувальних (протиепідемічних) заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби COVID-19:

1) Національна рада з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада) може проводити засідання у режимі реального часу (он-лайн) з використанням відповідних технічних засобів, зокрема через мережу Інтернет. Питання, які розглядаються у зазначений період на засіданні Національної ради, повинні бути визначені нею як нагальні та/або невідкладні.

Листи та ліцензійна документація приймаються Національною радою в електронній та паперовій формі. Розгляд заяв щодо ліцензування та інші питання, що відповідно до чинного законодавства розглядаються виключно на засіданні Національної ради, розглядаються Національною радою після завершення карантинних та інших обмежувальних заходів або без участі ліцензіата, якщо такий ліцензіат повідомить Національну раду, що такі питання можуть розглядатися без присутності його представника.

При проведенні засідання у режимі реального часу (он-лайн), у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 24 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення», Національна рада, за погодженням з ліцензіатом, забезпечує йому можливість бути присутнім на такому засіданні в режимі відеоконференції з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи ліцензіата (його представника) здійснюється з використанням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», або на підставі письмового звернення ліцензіата, до якого додається довіреність представника;

2) у разі неможливості виконання ліцензіатом визначеної ліцензією програмної концепції або інших умов ліцензії, такий ліцензіат повинен негайно звернутися до Національної ради з листом про тимчасовий відступ від умов програмної концепції або інших умов ліцензії із обґрунтуванням причин та обсягу вимог, що не можуть бути ним дотримані.

Національна рада впроваджує 10 робочих днів з моменту отримання такого листа опрацює запропоновані зміни та розглядає їх допустимість, враховуючи обґрунтування ліцензіата. За результатами опрацювання зазначеного листа Національна рада впроваджує 10 робочих днів приймає рішення щодо допустимості або недопустимості запропонованих ліцензіатом змін. Мотиви, з яких Національна рада відхилила надане ліцензіатом обґрунтування, мають бути наведені у відповідному рішенні.

У разі якщо з метою здійснення мовлення із зміною програмною концепцією ліцензіат звернувся до Національної ради із заявою про відступ від програмної концепції або із заявою про переформування ліцензії на мовлення у зв'язку зі зміною програмної концепції, але Національна рада не прийняла відповідного рішення у встановлений строк, ліцензіат вправі здійснювати мовлення із зміненою програмною концепцією до моменту прийняття Національною радою відповідного рішення. Такі дії ліцензіата не вважатимуться порушенням умов ліцензії.

Зазначена інформація береться Національною радою до уваги під час здійснення у подальшому своїх повноважень. Після завершення карантинних та інших обмежу-

вальних заходів в Україні ліцензіати мають дотримуватися програмної концепції, визначеної умовами ліцензії, та всіх вимог, встановлених законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
16 червня 2020 року
№ 692-IX

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про надання гуманітарної допомоги Ліванській Республіці

З метою сприяння подоланню наслідків надзвичайної ситуації, що склалася у Ліванській Республіці внаслідок вибуху в порту м.Бейрута, відповідно до статті 10 Закону України «Про гуманітарну допомогу» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Надати гуманітарну допомогу Ліванській Республіці.
2. Кабінету Міністрів України невідкладно забезпечити надання гуманітарної допомоги Ліванській Республіці.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 серпня 2020 року
№ 319/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, статті 127 та частин першої і другої статті 128 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити у місцевих загальних судах на посади:
судді Липовецького районного суду Вінницької області ШПОРТУН Світлану Василівну;
судді Нікопольського міськрайонного суду Дніпропетровської області СТУПАК Тетяну Сергіївну;
судді Новоомоковського міськрайонного суду Дніпропетровської області ОЛАДЕНКО Оксану Сергіївну;
судді Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області КОСТЕЛЕНКО Яну Юрійовну;
судді Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська КУЦЕВОЛА Валентина Валентинівна;
судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська БАТУЄВА Олександра Валерійовича;
судді Заводського районного суду міста Дніпрозержинська Дніпропетровської області ЗАБЕЛІНУ Оксану Леонідівну;
судді Липового районного суду Донецької області ПОДОЛЯК Яну Миколаївну;
судді Іллічівського районного суду міста Маріуполя Донецької області ШТИФОРУК Оксану Вікторівну;
судді Радомішльського районного суду Житомирської області КИРИЛЕНКА Олега Олександровича;
судді Черняхівського районного суду Житомирської області: ЗБАРАЖСЬКОГО Олега Миколайовича, ЛОСЬ Людмилу Віталівну, ПРОЦЕНКО Людмилу Йосипівну;
судді Великоберезнянського районного суду Закарпатської області ЗИЗИЧ Вікторію Вікторівну;
судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області ГОЛЯНУ Олену Вікторівну;
судді Вільнянського районного суду Запорізької області КОНОНЕНКА Івана Олександровича;
судді Ленінського районного суду міста Запоріжжя КОЛОМАРЕНКО Крістину Анатоліївну;
судді Шевченківського районного суду міста Запоріжжя БОЄВА Євгена Сергійовича;
судді Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області: АТАМАНЮКА Богдана Миколайовича, КИДРАТИШИН Лесьо Романівну;
судді Сватівського районного суду Луганської області ПРОСІНУ Яну Володимирівну;
судді Радехівського районного суду Львівської області ПАТИНОК Оксану Петрівну;
судді Снігурівського районного суду Миколаївської області СОЛОВОЙОВА Олексія Валентинівна;
судді Заводського районного суду міста Николаєва ЛАГОДУ Анатолія Анатолійовича;
судді Центрального районного суду міста Николаєва САЛАМАТІНА Олександр Вікторовича;
судді Березівського районного суду Одеської області ПАНЧИШІНА Андрія Юрійовича;
судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області ВОЛКОВУ Юлію Федорівну;
судді Котовського міськрайонного суду Одеської області ВАЦУК Олену Володимирівну;
судді Рокитнівського районного суду Рівненської області ВЕРЗУН Оксану Петрівну;
судді Ковпаківського районного суду міста Сум ОНАЙКА Романа Анатолійовича;
судді Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області ЦАРУК Ірину Михайлівну;
судді Харківського районного суду Харківської області КАРАСОВА Ірину Олексіївну;
судді Генічеського районного суду Херсонської області МОТОНОК Тетяну Юлію;
судді Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області УШАКОВУ Катерину Миколаївну.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 серпня 2020 року
№320/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, статті 127 та частин першої і другої статті 128 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити у місцевих загальних судах на посади:
судді Барського районного суду Вінницької області САЛДАН Юлію Олександрівну;
судді Козятинського міськрайонного суду Вінницької області ПЕТУХОВУ Наталю Олександрівну;
судді Горохівського районного суду Волинської області СМЕТАНУ Василю Миколаївну;
судді Старовижівського районного суду Волинської області МАЛЮТУ Адама Володимирівна;
судді Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області БАЗЮКА Юрія Петровича;
судді Володарсько-Волинського районного суду Житомирської області БОБРА Дмитра Олександровича;
судді Тячівського районного суду Закарпатської області БРЯНИКА Миколу Миколайовича;
судді Хустського районного суду Закарпатської області: ПІЦУРА Ярослава Ярославовича, ТКАЧ Олену Олегівну;
судді Ленінського районного суду міста Запоріжжя БРЕДІХІНА Юрія Юрійовича;
судді Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя СТЕЦЕНКА Артема Вікторовича;
судді Радехівського районного суду Львівської області КУЦИК-ТРУСКАВЕЦЬКУ Ольгу Богданівну;
судді Яворівського районного суду Львівської області МАТВІЙВА Ігоря Михайловича;
судді Комінтернівського районного суду Одеської області ЯКИМІВА Андрія Вікторовича;
судді Краснопільського районного суду Сумської області ЗЕРЮ Юлію Олександрівну;
судді Роменьського міськрайонного суду Сумської області ЦВЕЛОДУБ Ганну Олександрівну;
судді Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області МАРЦИНОВСЬКУ Ірину Вікторівну;
судді Генічеського районного суду Херсонської області КОВАЛЬЧУК Наталію Володимирівну;
судді Каховського міськрайонного суду Херсонської області ЛЯЩЕНКО Валентину Валерійовну;
судді Новотроїцького районного суду Херсонської області ДОБРОСТРОЙ Олену Сергіївну;
судді Канівського міськрайонного суду Черкаської області СКИРДУ Богдана Костянтиновича;
судді Корсунь-Шевченківського районного суду Черкаської області ЛТВИНОВУ Галину Миколаївну;
судді Соснівського районного суду міста Черкас ГОМЕНЮК Олександр Юрійовну.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 серпня 2020 року
№321/2020